

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/5/2019
Identifikačné číslo spisu:	1317200516
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1317200516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného CONCRETE SK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribylinská č. 4, IČO: 45 625 697, zastúpeného JUDr. Petrom Bartošom, advokátom so sídlom v Bratislave, Kollárovo nám. č. 9, IČO: 42 445 990, proti povinným 1/ C. L., bývajúcemu v F., D.. O.. T. Č.. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom v Prievidzi, G. Švéniho č. 8, 2/ B. A. R., bývajúcemu v R., C. Č.. XX, 3/ B. C. L., bývajúcemu v R., C. Č.. X, povinní 2/ a 3/ zastúpení JUDr. Milanom Fulcom, advokátom so sídlom v Bratislave, Živnostenská č. 2, o vymoženie 91.675,04 € istiny s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 49 Er 60/2017, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. augusta 2018 sp. zn. 18 CoE 332/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Povinným 1/, 2/, 3/ priznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo 16. marca 2017 č.k. 49 Er 60/2017-136 vyhovel podnetu povinných na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetná exekúcia je vedená na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom Rozhodcovského súdu ROYAL DEVELOPMENT-RSRD, zzpo, Ing. Milošom Válochom (ďalej len „Rozhodcovský súd“) dňa 28. októbra 2016 pod sp. zn. RD/110/2016, s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 16. novembra 2016 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Týmto rozhodcovským rozsudkom boli povinní (pôvodne odporcovia) zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi (v exekučnom konaní oprávnenému) do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku dlžnú sumu vyplývajúcu z náhrady škody vo výške 91.675,04 € s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 10.516,35 € odo dňa 31. 07. 2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 48.719,50 € odo dňa 13.09.2013 do 31.03.2014 v sume 4.847,64 €, úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 18.038,79 € odo dňa 01.04.2014 do zaplatenia istiny,

úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 503,04 € odo dňa 31.08.2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 1.797,- € odo dňa 13.10.2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 772,08 € odo dňa 15.01.2013 do zaplatenia istiny, úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 60.053,78 € odo dňa 15.01.2014 do zaplatenia istiny, trovami rozhodcovského konania vo výške 5.499,60 € a trovami právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní vo výške 2.457,56 €. Predmetom uloženej povinnosti boli i ďalšie peňažné povinnosti, ktoré však nie sú predmetom tohto exekučného konania. Povinní 2/ a 3/ žiadali zastaviť exekúciu z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol rozhodcom vydaný napriek tomu, že išlo o spor, ktorý nie je možné rozhodovať v rozhodcovskom konaní, nakoľko rozhodcovským rozsudkom priznaná pohľadávka mala byť prejednaná v rámci konkurzného konania, keďže predmetom rozhodnutia rozhodcovského súdu bol nárok, ktorý bolo možné oprávnenému priznať len v konkurznom konaní v zmysle ustanovenia § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Ako ďalší dôvod neprípustnosti exekúcie povinní 2/ a 3/ uvádzali nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, keďže neexistovala rozhodcovská zmluva, ktorá by založila jeho právomoc. Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že výkon exekúcie vedený na podklade nevykonateľného rozhodcovského rozsudku, nakoľko v prejednávanej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy žiadnym zo spôsobov predpokladaných zákonom, z ktorého dôvodu nemohol spor prejsť rozhodcovským súdom. Ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nemal rozhodcovský súd právomoc, akceptoval by nevykonateľné rozhodnutie majúce účinky paaktu.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie oprávneného uznesením z 30. augusta 2018 sp. zn. 18 CoE 332/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil z jeho vecne správnych dôvodov. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť povinným k rukám ich právnych zástupcov plnú náhradu trov odvolacieho konania a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie v osobe vyššieho súdneho úradníka, po právoplatnosti tohto uznesenia, rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že oprávnený inicioval rozhodcovské konanie po tom, ako bol na majetok spoločnosti TESSERA s.r.o. vyhlásený konkurz, hoci na podanie takéhoto návrhu nebol vecne legitimovaný, keďže podľa § 135a ods. 5 veta posledná ObchZ, ak je na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz, uplatňuje nároky veriteľov spoločnosti voči konateľom správca konkurznej podstaty, teda vecná legitimácia podľa hmotného predpisu svedčí výlučne správcovi majetkovej podstaty úpadcu. Rozhodcovský súd konal a rozhodol o návrhu oprávneného v priebehu konkurzného konania na majetok spoločnosti TESSERA s.r.o. napriek tomu, že takúto kompetenciu rozhodcovský súd nemal, keďže v rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania. V danom prípade sa jedná o takýto spor, keďže spor bol iniciovaný v priebehu konkurzného konania. Odvolací súd poukázal na to, že cieľom súdneho prieskumu je zistiť, či exekučný titul vydal na to oprávnený orgán, čo je predmetom prieskumu aj u iných aprobovaných exekučných titulov. Zdôraznil, že exekučný súd je oprávnený a povinný vždy dôsledne skúmať, či prípadný nesúlad exekučného titulu so zákonom, resp. danosť právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci predstavuje takú kolíziu dvoch alebo viacerých subjektívnych práv, že pokračovanie v exekúcii by viedlo k stavu mimo právo. Odvolací súd sa stotožnil so správnymi dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o absenciu legitimácie rozhodcovského súdu, z ktorého dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 1. februára 2019 dovolanie, ktoré je prípustné podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 vzhľadom na to, že exekučné konanie posudzované odvolacím súdom bolo začaté pred 1. aprílom 2017. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K naplneniu tohto dovolacieho dôvodu došlo tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie povinných k odvolaniu, napadnuté uznesenie je zmätočné, nedostatočne odôvodnené a v rozpore s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Odvolací súd sa nevyporiadal zákonným a logickým spôsobom s tými námietkami oprávneného, ktoré sú pre posúdenie veci rozhodujúce, čo má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. V ďalšej časti dovolania poukázal na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, v ktorých sa riešila otázka odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a porušenia práva na spravodlivý proces, zaujal stanovisko k otázke objektívnej arbitrability rozhodcovského súdu, k

vylúčeniu meritérneho prieskumu exekučného titulu a právomoci rozhodcovského súdu exekučným sudcom, k otázke aktívnej legitimácie oprávneného v rozhodcovskom konaní a k samotnému exekučnému titulu. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Povinný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť v zmysle § 447 písm. c/ CSP a priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je dostatočne odôvodnené a zrozumiteľné, odvolací súd v odôvodnení jednoznačne poukázal na rozhodujúce skutočnosti; aj v rámci exekučného konania je všeobecný súd oprávnený, dokonca podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku aj povinný skúmať, či rozhodnutie, označené v exekučnom konaní ako exekučný titul aj z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva právne účinky; v týchto intenciách postupovali aj sudy oboch inštancií.

5. Povinní 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť s poukazom na § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z.z. Názor oprávneného o prípustnosti dovolania je v rozpore s rozsiahlou súdnou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 ECdo 26/2017 z 29. novembra 2017, 3 ECdo 27/2017, 6 ECdo 141/2017, uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 185/2018-15). Ak by dovolací súd napriek uvedenému vecne preskúmal podané dovolanie, navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť, pretože nie je daný ani jeden z dovolacích dôvodov tvrdených dovolateľom. Ďalej vo vyjadrení zaujali stanovisko k otázke arbitrability predmetného sporu, k otázke meritérneho prieskumu exekučného titulu a právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Zároveň žiadali priznať náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnený, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Podľa CSP sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 CSP je tiež Exekučný poriadok.

8. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. V danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v exekučnom konaní vydané 30. augusta 2018, teda za účinnosti Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017. Prípustnosť podaného dovolania je preto vylúčená ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 1. apríla 2017 (porovnaj 1 ECdo 19/2018, 2 ECdo 16/2018, 3 ECdo 16/2017, 4 ECdo 14/2018, 5 ECdo 13/2018, 6 ECdo 26/2017, 7 ECdo 1/2018, 8 ECdo 1/2018).

10. Najvyšší súd dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

11. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.